

Geometrické řešení úloh

I když antičtí matematikové udělali z (v té době běžného) řemeslného počítání vědu, ono řemeslné počítání používali také. A právě při něm prokázali často vynalézavost, která jim umožnila usnadnit prováděné výpočty. Bohužel často si i své počítání silně komplikovali (nevhodnou volbou [číselné soustavy](#), ...).

Číselné soustavy, které [Řekové](#) používali, často obměňovali a často se tyto soustavy lišily od města k městu, takže bylo velmi nesnadné a komplikované obchodovat s někým z jiného města. Vzhledem ke složitosti používaných číselných soustav bylo velmi náročné (ne-li nemožné) řešit složitější úlohy. Proto začali řečtí matematikové řešit i úlohy zaměřené na aritmetiku geometricky.

V 17. století Descartes začal používat opačnou metodu: geometrické úlohy řešit algebraicky.

Symbolické zápisy rovnic, vztahů, ... v podobě, v jaké jsou známy v současnosti, neexistovaly. Tento způsob zápisu matematických vztahů byl zaveden až později.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.